

fordi jeg dog har noget Begreb om forskellige Landes Statistik, og fordi jeg er kommen til Erkendelse af, at vort statistiske Bureau under Direktør Rubins fortrinlige Ledelse er blevet et af de bedst organiserede i Verden. Naar dette Bureau siger pas til de Oplysninger, det ærede Medlem for Køge forlanger, naar dette Bureau med alle de store Hjælpemidler, der staa til dets Raadighed, ikke kan give disse Oplysninger, forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem kan forlange, at jeg skulde kunne give ham de Detailler, han kræver. Det er lettere at forlange Oplysninger end at præstere dem.

Det ærede Medlem fortsætter endvidere: „Det ærede Medlem for Slagelse staaer nok uafsladelig baade her og andre Steder og siger: Den Brændevinsskat, jeg foreslaar, er saadan og saadan; men det ærede Medlem har aldrig foreslaaet nogen Brændevinsskat paa det Sted, hvor den skulde foreslaas“. Maa jeg give det ærede Medlem et Svar her i Tingets Paahør. Jeg har foreslaaet en Ordning af Brændevinsskatten med det Formaal at skaffe Statskassen Kompensation og samtidig at regulere Toldbeskyttelsen nedefter. Til at give Forslaget Lovsform har der hidtil ikke været nogen Anledning, da Landstinget jo ikke har accepteret Folketingets Kompromisforslag, til Gengæld for hvilket den af mig foreslaaede Ordning skulde indtræde.

Jeg vil her benytte Lejligheden til at forespørge den højtærede Finansminister, om Regeringen ikke samtidig med, at man kom til en Forhandling om Brændevinsskatten, vilde gaa med til ogsaa at optage Spørgsmaalet om Nedsættelsen af Toldbeskyttelsen paa Brændevin. Selvfølgelig er det ikke Meningen og kan ikke være Meningen at gaa saa radikalt til Værks, at man ødelægger den indenlandske Brændevinsindustri, det ønskes ikke fra nogen Side, men jeg kunde ønske at høre den højtærede Ministers Mening om, hvorvidt Regeringen ikke vil være villig til ogsaa at tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse. Hvis jeg ikke tager meget fejl, har Finansminister Lüttichau til mig udtalt en Villighed til at reformere ogsaa i denne Retning.

Det ærede Medlem for Køge kom ved forskellige Posterings til den Slutning, at der som bestemt til Fordeling paa hele Samfundet efter Folketingets Kompromis kom et Beløb af lidt over 2 Mill. Kr. Det ærede Medlem har regnet rent vilkaarlig, har taget enkelte Poster frem, behandlet dem, lagt sammen, trukket fra og faaet et bestemt

Beløb ud, ca. 2 Mill. Kr., som han altsaa fremstiller som Samfundets Vinding ved denne Reform. Det virkelige, positive Resultat af de i Folketingets Kompromis foretagne Nedsættelser og Forhøjelser viser ved Sammenligning, at Nedgangen, beregnet efter Indførselen i 1896, vilde være ca. 5½ Mill. Kr., for 1897 ca. 6¾ Mill., for 1898 ca. 7⅞ Mill. Kr. og for 1899, hvis den proportionale Fremgang i Forbrugsskatterne har holdt sig, ca. 9 Mill. Kr. Saa udmærket var altsaa Folketingets Kompromis lavet, at det, hvis det var blevet gennemført i 1897, vilde have medført for Forbrugerne stadig voksende meget betydelige Fordele. Den Kompensation, som den Gang var tilstrækkelig, vilde man i meget faa Aar have faaet meget rigelig dækket, i forholdsvis faa Aar fordoblet eller tredoblet, mens man ved at standse Reformen gør akkurat det samme, som man har gjort i mange Aar: man lader Lavinen blive ved at rulle, og den har rullet saaledes, at Toldskatterne, Forbrugsskatterne, i de senere Aar ere voksende med ca. 2 Mill. Kr. aarlig.

Det ærede Medlem har et besynderligt Argument; det lyder omtrent saaledes: Avismanden tager Fordelen af Nedsættelser i Papir, Fiskeren tager Fordelen af Nedsættelser i Fiskenet, Fabrikkerne tage Fordelen af Nedsættelser i Kultolden, Jærnindustrien tager Fordelen af Nedsættelser i Jærntolden. Jeg tror, at dette Argument nationaløkonomisk set vidner om en fuldstændig Begrebsforvirring. Hvad tror det ærede Medlem, at Fabrikkerne hidtil have gjort med deres Udgifter til Tolden paa Raamaterialier, Jærn, Kul eller andre Raamaterialier? Tror det ærede Medlem, at de have betalt dem ud af deres egne Lommer uden at bogføre dem som Udgifter paa Driftskontoen? Nej, de have selvfølgelig i videst mulig Udstrækning væltet alle disse Udgifter over paa Forbrugerne, det er den Maade, hvorpaa de have baaret sig ad, det har man gjort altid, og det gør man den Dag i Dag og vil gøre i al Fremtid. Det ærede Medlems Forsøg paa at karakterisere disse Posterings som noget, der vedrører Privatregnskabet, ere saaledes fuldstændig vildledende og misvisende. Disse Udgifter bør ses samfundsmæssigt. — Jeg kommer nu til et Kardinalpunkt i det ærede Medlems Bevisførelse. Han siger: Naar der er Tale om at nedsætte Toldbeskyttelsen for derigennem at gavne Forbrugerne, er det ganske klart, at det ikke nytter det allermindste at tage den Del af Toldbeskyttelsen væk, som Fa-